

Giáng Sinh Này Vắng Con

Đạo:

*Con nay đã thoát nợ đời,
Má còn ôm trọn cả trời nhớ thương.*

Cóc cuối tuần:

Giáng Sinh Này Vắng Con

*(Thương tiếc Têrêsa Nguyễn Thanh Tín,
người thiếu nữ Việt Nam đã bỏ mình dưới lằn đạn
của quân khủng bố man rợ ngày 2 tháng 12 năm 2015
tại San Bernardino, California.*

*Dựa trên bài viết "Lời Ru Của Mẹ" thật cảm động của người
mẹ và điệu văn của những người thân khác của Thanh Tín)*

Má thảng thốt bàng hoàng nghe tin dữ,
Lòng ghen ngào, thống khổ vỡ tràn mi.
Tín con ơi, con có tội tình chi,
Mà tất tả ra đi không lời cuối.

Cả đời Má chưa bao giờ nghĩ tới
Chuyện có ngày tức tưởi tiễn đưa con.
Nỗi đau buồn đang làm Má héo hon,
Cho đến chết vẫn còn luôn cháy bỏng.

Rồi đây giữa những đêm dài lạnh cóng,
Má trên giường, nhìn chỗ trống cạnh bên,
Sẽ quặn lòng nhớ đến thuở bình yên,
Con và Má hăng đêm vui bầu bạn.

Nhìn thân xác con loang đầy vết đạn,
Tim nào không nghe tím sạm đau thương.
Má giờ đây hiểu trọn chữ "đoạn trường",
Khi cất bước trên con đường khổ hận.

Ba mươi một năm thặng trầm lặn đặng,
Má cùng con luôn quấn quýt không rời,
Ăn cùng nơi, ngủ nghỉ cũng cùng nơi,
Nương nhau sống, đợi trời xanh ngoảnh lại.

Con thương Má nên cứ lần lữa mãi,
Chẳng lấy chồng, e ngại nếu mai sau,
Vì gia đình, mình phải sống xa nhau,
Má đau ốm, biết đâu mà chạy chữa.

Nhưng khi thấy Má âm thầm lệ ứa,
Con gật đầu, bắt Má hứa lung tung,
Phải suốt đời cùng hai đứa đi chung,
Để che chở cháu con trong hoạn nạn.

Má vui mừng vô hạn,
Nghe con bàn chuyện kết bạn trăm năm.
Nhưng than ôi, trời khắc nghiệt oái oăm,
Chiếc áo cưới mới một lần đi ngắm.

Con bảo nếu có chồng, con sẽ mẫn,
Đẻ thật nhiều rồi giao hẳn Má nuôi,
Để Má lo dạy chúng nó nên người,
Cho Má "được" cả đời luôn vất vả.

Con thường nói con học nhiều từ Má,
Nhưng thật ra Má đã học từ con,
Phải ngày đêm lo bốn phận cho tròn,
Và gìn giữ một tấm lòng nhân ái.

Những điều con dặn lại,
Má nhớ mãi từng dòng.
Giờ đây con hãy thanh thản thong dong,
Vì bốn phận đã xong nơi trần thế.

Dù chưa chính thức trở thành con rể,
Nhưng hôn phu con cũng sẽ đến nhà,
Để thay con lo cho Má, cho Bà,
Và an ủi tuổi già trong sớm tối.

Con yêu dấu, Má cúi đầu nhận lỗi,
Đã không sao bảo vệ nổi con mình,
Để giờ con phải đau đớn điêu linh,
Thân cô cút đặng trình về thiên cổ.

Cả nhà biết con vui đời kham khổ,
Muốn chiều con, chọn cỗ áo quan thường.
Nhưng lần này, dù trái ý người thương,
Má cương quyết chọn món hàng tốt nhất.

Lòng đau như dao cắt,
Ước gì đang xếp đặt lễ thành hôn.
Quan tài này, quà Má tặng cho con,
Thay áo cưới con chẳng còn được diện.

Má vẫn biết tâm hồn con thánh thiện,
Đã thứ tha cho những chuyện qua rồi.
Tín con ơi, hãy cầu Chúa Ba Ngôi,
Cho Má thốt lên được lời tha thứ.

x

x x

Đêm Cực Thánh, ánh đèn màu rực rỡ,
Nhạc Giáng Sinh như lửa sáng bùng lên.
Người mẹ nằm trong bóng tối lặng yên,
Dòng lệ nóng chảy dài trên gối lạnh.

Trần Văn Lương

Cali, 12/2015

Nguồn: [http://tranvanluong.blogspot.com.au/2015/12/giang-sinh-nay-
vang-con.html#more](http://tranvanluong.blogspot.com.au/2015/12/giang-sinh-nay-vang-con.html#more)

www.vietnamvanhien.net